

Posudok oponentky
na habilitačnú prácu JUDr. Ing. Jaroslava Dolného, PhD.
Odporovateľnosť právnych úkonov v konkurznom práve
v habilitačnom konaní v odbore Obchodné a finančné právo

Dňa 23. novembra 2021 som bola dekanom Právnickej fakulty UPJŠ v Košiciach doc. JUDr. Miroslavom Štrkolcom, PhD. menovaná za oponentku vyššie uvedenej habilitačnej práce. Ako oponentka, po podrobnom oboznámení sa s obsahom habilitačnej práce, podávam nasledovný výsledok posúdenia práce:

Habilitačná práca je autorom samotným charakterizovaná ako vedecká monografia, ktorá vznikla ako výstup z riešenia grantovej úlohy projektu APVV-19-0424 „Inovatívna obchodná spoločnosť: vnútrokorporátne premeny, digitálne výzvy a nástup umelej inteligencie“. Zároveň je uvedená aj charakteristika publikácie ako prvej monografie svojho druhu s praktickým zameraním na využitie inštitútu odporovateľnosti pri posudzovaní právnych úkonov v konkurznom práve.

Problematika, ktorú si autor zvolil na spracovanie v habilitačnej práci je aktuálna a patrí do okruhu ťažiskových tém súkromného práva v kontexte limitov autonómie vôle a ich presadenia, resp. uplatňovania a vymožitelnosti. Bola by som preto očakávala, že autor umocní charakter predkladanej vedeckej monografie tým, že si zvolí prístupy príznačné pre tvorbu habilitačnej práce položením otázok, ktoré rieši, nastolením hypotéz, ktoré v práci bude overovať a pod. Charakter vedeckej monografie nie je v principiálnom rozpore s odborným, praktickým prínosom spracovania zvolenej problematiky, ale je, podľa môjho názoru, daný základným metodologickým prístupom k spracovaniu zvolenej problematiky v rámci realizovaného výskumu. V kontexte riešeného grantu bolo možno napríklad vhodné využiť model hypotetickej spoločnosti a na nej aplikovať vnútrokorporátne premeny počas konkurzu, a tým prechádzať cez jednotlivé parciálne oblasti, ktorých systematika je v práci zvolená veľmi dobre.

V situácii vyššie uvedenej bolo úlohou oponentky vyhodnotiť, či je možné v predloženej habilitačnej práci nachádzať črty zodpovedajúce jej statusu vedeckej monografie implicitne.

Po podrobnom oboznámení sa s obsahom práce môžem konštatovať, že autor svojim prístupom k spracovaniu problematiky dosiahol základný štandard kladený na monografiu prinášajúcu závery aplikovaného výskumu odbornej verejnosti. Uvedené je zreteľné zo spôsobu práce s relevantnou judikatúrou, z ktorej odvodzuje závery, ktoré následne konfrontuje so závermi prezentovanými v doktríne súkromného práva, resp. civilného procesu a konkurzného práva. V tejto súvislosti považujem za istý nedostatok práce, že sa autor nezameral aj na aplikáciu odporovateľnosti právneho úkonu prostredníctvom ustanovení Obchodného zákonníka, resp. že v úvode práce (1. kapitola: Inštitút odporovateľnosti právnych úkonov) netematizoval podrobnejšie a systematickejšie túto problematiku. Práve v tejto úvodnej kapitole sa mohol prejavovať veľmi solídny systematický základ pre následný výklad problematiky v konkurznom práve tak, ako tomu nasvedčuje aj názov práce. K tejto pripomienke by sa autor mal vyjadriť počas obhajoby práce.

Uvedenému širšiemu základu by svedčilo aj používanie širšieho okruhu recentných zdrojov domácej spisby z občianskeho práva, resp. obchodného práva, na rozdiel od zahraničnej spisby, ktorá je obsiahnutá v dostatočnej miere pri zohľadnení ťažiskovej problematiky v práci skúmanej a riešenej.

Okrem veľmi dobre zvolenej systematiky usporiadania predmetu skúmania v habilitačnej práci, ktorá je rozčlenená do 15 kapitol, vyzdvihujem systematickú prácu s judikatúrou všeobecných súdov SR i ČR, ako aj ústavného súdu SR. Práve závermi odvodenými z rozhodnutí súdov, konfrontovanými so závermi právnej doktríny autor vo zvolenej oblasti prináša tú pridanú hodnotu, ktorá by mala byť obsiahnutá v habilitačnej práci, prinášajúc výstupy zaujímavé aj pre právnu prax. V tejto súvislosti vyzdvihujem 5. kapitolu Zvýhodňujúce právne úkony, prínos výkladu konceptu spriaznených osôb, ktorých pohľadávky sa v režime konkurzu môžu stať neuspokojenými, aj keď vznikli z bežného obchodného styku. V tejto súvislosti autor vychádza z úvodnej tézy vyvažovania záujmov (s. 4, s. 7) veriteľov a dlžníka/úpadcu v insolvenčnom práve. V nadväznosti na prienik s právom obchodných spoločností by bolo žiaduce poznať názor autora na aplikáciu derivatívnej žaloby veriteľa podľa ustanovenia § 194 ods. 9 so zameraním na „stav nemožnosti uspokojenia z majetku spoločnosti“. Autor pri aplikácii ustanovení o spriaznených osobách akcentuje účel právnej úpravy a

argumentuje v prospech nie formálneho posudzovania (s. 29) vzťahu spriaznenosti, túto problematiku by mohol podrobnejšie rozviesť v rámci obhajoby habilitačnej práce.

Nielen z pohľadu aplikačnej praxe je prínosná 10. kapitola pojednávajúca o osobitostiach odporovateľnosti po vyporiadaní BSM, v rámci ktorej na základe rozhodnutí NS SR a ÚS SR a doktrínálnych záverov akcentuje výklad (s. 52), že samotná dohoda o vyporiadaní BSM ako dvojstranný právna úkon je spôsobilá byť predmetom odporovacej žaloby, na rozdiel od samotného rozhodnutia súdu, ktorým bola dohoda schválená.

V závere posudku, zohľadňujúc skutočnosť, že habilitačná práca je spracovaná na aktuálnu problematiku, ktorá má globálny presah a teda potenciál ďalšieho rozpracovania, pričom prináša vo viacerých aspektoch pridanú hodnotu v podobe záverov aplikovaného výskumu významných pre právnu doktrínu i právnu prax a autor spôsobom spracovania a odvodzovania záverov preukázal náležité teoretické vedomosti v spojitosti s aktuálnymi aplikačnými problémami a možnosťou ich preklenutia vo viacerých prípadoch relevantnými interpretačnými postupmi ako oponentka konštatujem, že práca spĺňa základné kritériá kladené na habilitačné práce, a preto odporúčam habilitačnú prácu na obhajobu.

V prípade úspešnej obhajoby habilitačnej práce a celkového úspešného priebehu habilitačného konania navrhujem udelenie titulu docent v odbore obchodné a finančné právo JUDr. Ing. Jaroslavovi Dolnému, PhD.

V Bratislave, 31.1.2022

Prof. JUDr. Mária Patakyová, PhD.

